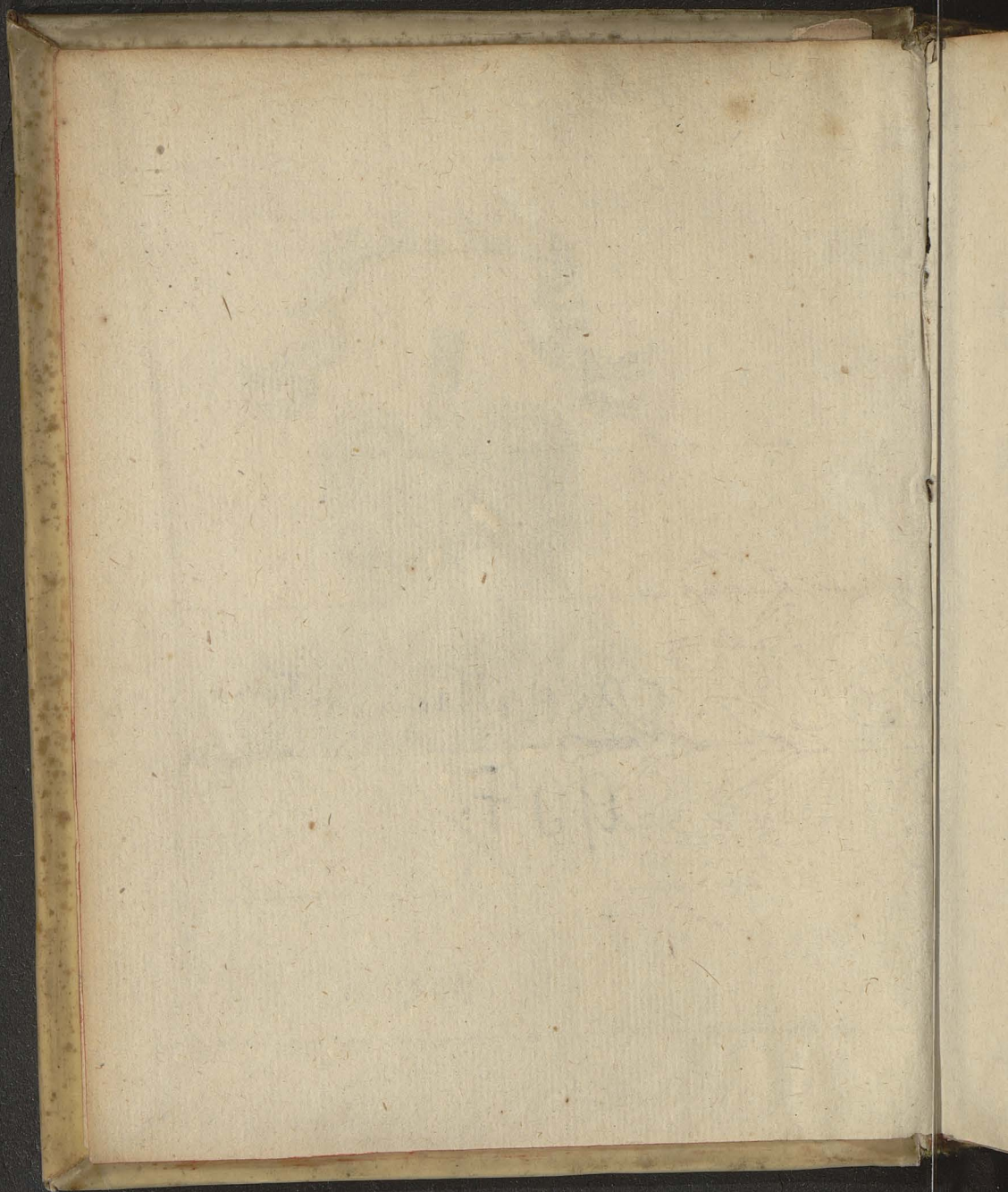

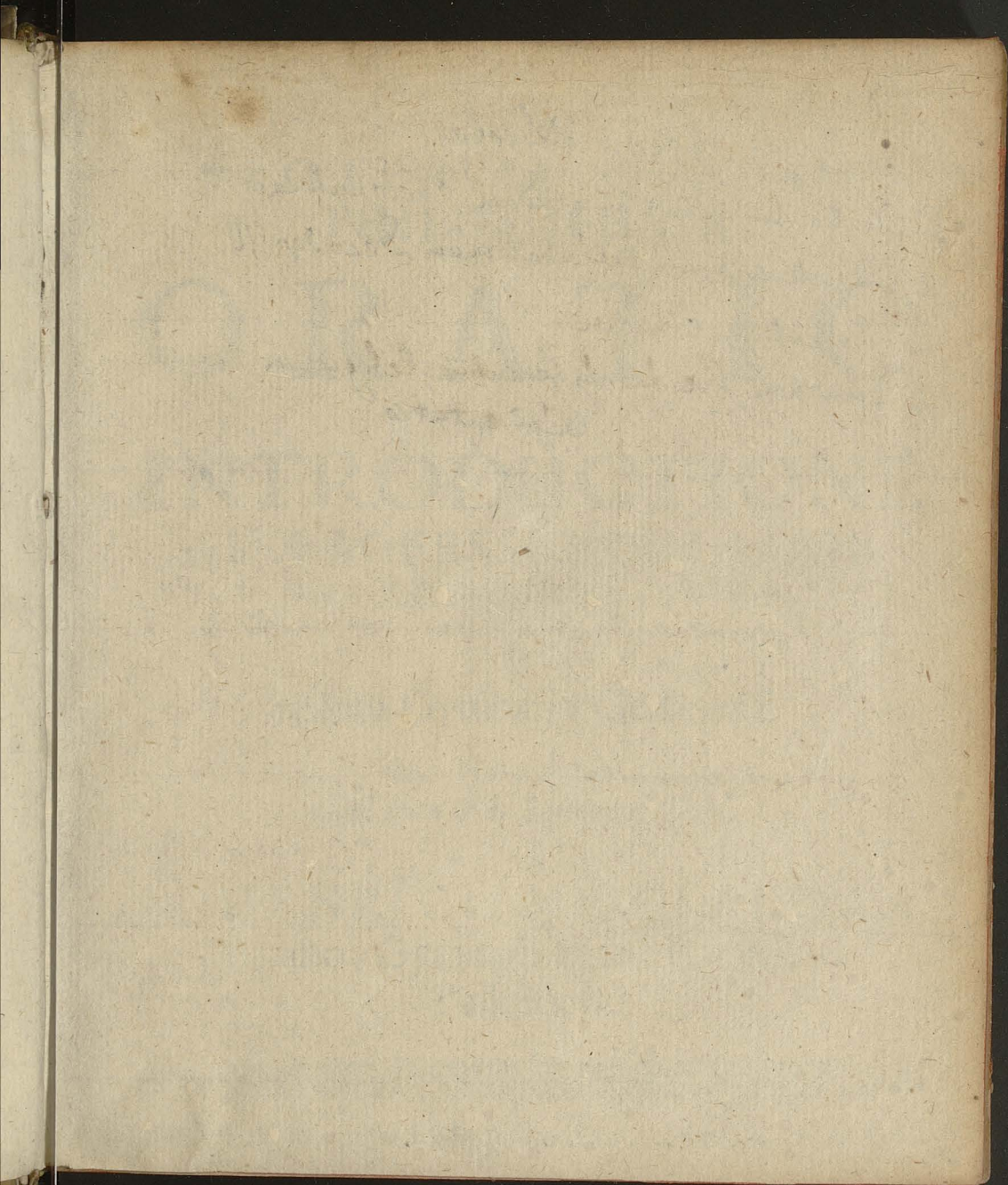

A. XIII. 8

Novo-Tacín. Liter. -

937.
1

Henrici Nicolai

1. Oratio de Protervia quadam Philosophica.
2. Miscellanearum Exercitationum Decades III.
3. Gymnasium Ethicum.
4. Irenicum sive de differentiis Religionum conciliandi
Comentatio.

MISCELLANEARUM
Exercitationum

Soll. 13

DECAS
SECUNDA.

In quâ maximam partem Physiologica, & interdum Theologica disquiruntur, sententiarum fundamenta ostenduntur, & obstantia debitis resolutionibus amoventur.

Disputatoriis Gymnasmatibus in
Gymnasio Dantiscano de-
cursa,

PRÆSIDE

HENRICO NICOLAI,
Philosophiæ Professore Publico.

Ad Amplissimum Senatuum Rigensem per scripta.

Gedani. GEORGIO RHETIO, Reipub. & Gymnasij
Typographo Ordinario exscripta, Anno 1637.

Nobilissimo, & perquam Magnifico

Senatui Rigenfi.

Dnn. Patronis ac Fautoribus observanter colendis
Salutem & prosperitatem.

CREDITUM Antiquitati fuit, *Nobilissime & perquam Magnifice Senatus, Domini ac Fautores observanter colendi*, sive pro vero id habitum; sive, quod non insolens, fictū veri speciem obtinuit, Minervam, sapientiæ Veteribus antistitam, ægide hastaq; armatam ê Jovis patris generatam cerebro. Eam ob rem, litterarum bellorumq; prima inventrix, præcipuo dignationis honore jugiter eidem observata fuit. Poëtis, divinæ, ut vocant, mentis interpretibus, ingens differendi argumentum ea fides suppeditavit: quorum fabellæ omnes per populos id distulerunt. Oratoribus etiam inventum non sine curâ pertractatum fuit. Argumentum involueri quid sibi poposcerit, facilius sit divinare, quàm explicare. *Sunt*, qui sobrietati litterarum destinatum arbitrentur: quasi monito ostensum Veteribus, cerebrum, minimè carnosam in homine partem, sed medullatâ pinguedine foetam, spiritus ultrò commeantes liberè transmittere. Et cerebro colendo addictos minimè carnis delitijs suescere deberes; sed sobrietate victus tenuium auram spirituū captantes agere, qui & meditata promptissimè admittant, & felicissimè capite circumducant. *Alijs* in argumentum salubriter occupandæ Reipub: inventum insumptum æstimatur: quasi tum illa tutissimè se habeat, cum & consiliū

jungatur potentia; & potentia non destituat consilij necessitatē. Enimverò prudentia sibi relicta consilium sufficere valeat: Ut consilio salubriter mos geratur, in tantâ morū pravitate sine potentiâ præstare non potest. Obviandum interdum malitiæ suppliciiis magis, quàm consiliis: ac ubi res facta requirat, expeditius subsidium à potestate expectes, quàm consilium à prudentiâ. Equus viribus valens, sed froeni impatiens, abruptis vinculis vagus fertur, potentiâ usus sine sapientiâ. Idem ad froenorum fuerus patientiâ capistrum admittet, dextrè ad moderatoris habenas compositèq; circumducendus. Si præsentia præteritis fas est contendere, ferè Palladem armatam litteratæ mistam fateri necessum erit. Quasi nec arma sine litteris felicitatem sibi spondere queant: nec litteras sine armis tutas præstitisse licuerit. Atq; utinam armata intra fas modumq; se teneat! præclarū sibi munimentum togata ab eadem polliceatur; non florem modò, sed fastigium cultus sui expectans! Nunc, ut sunt secula, sæva ac infesta literis incurvant tempora. Vis, cædes, & modum oblita rabies, universa pro suis ducens, pari & grassatur impietate: & violentiùs invehitur, quòd Martiâ potestate subnixâ terrores circumferat. Incumbit præsentibus: minatur futuris. Aut furor belli mortales occupat, aut pavor. Destinata litterariæ Palladi, & in longū suffectura, nefarius absumpsit miles. Actorum magis incuriosus, quòd litterarū sumptibus enutriendus ipsis Pallados sedibus est infusus. Labor, sudor, lacrymæ innocentium, furijs sunt ingestæ. Avaritiæ nec quidquam nefas visum fuit: nec satiari potuit, cum implere desideravit, quod circumfluxit. In benefactum cessit, amissis per

inexplebiles rapinas bonis, stupra, & truncata per violentiam membra, aut nefanda priorum ludibria corporum non deflere oportuisse. Quidquid ausus est furiosus miles, præstitit: quidquid præstitit, pro indemnitate habendum fuit. Parum abfuit, quin indicto per scelus ultimam litteratæ Palladi silentio, armata & jus, fas, & administrationem, & universa, velut sibi ex jure debita, occuparet: in exiliū abire jussis litteris & virtutibus. Ac nisi DEUS ille averruncus maleficas terras pestes avertat, pejora fortasse sunt pertimenda, quam vidimus: & expectatione futurorum miseria in primordiis esse videbitur. Nostrum est, nullam potestatem scelere exercitam cuiquam esse diuturnam, sperare: nec in longum violentiæ promitti. Ac, quos cathedris litteratæ Pallados præsidere DEUS voluit, munus occupare fas est, scriptis invigilare: & quod cultissimæ terrarum, Germaniæ, per Barbaros ausus negatur, borealibus nostris locis repræsentare. Ita factorum clementiam opperiamur, dum operas capeffimus: Votis simul id exoptantes, ut, quæ nostra sunt optata, pari favore Mæcenatum respiciat benignitas. Id futurum in TE, *Nobilissime* & per quam *Magnifice Senatus, Domini & Fautores observandissimi*, sperare ausa est secunda hæc miscellorum meorum decas, quæ ob id *Amplissima Vestra Nomina*, velut auctoritatis munimenta fronti suæ præstringere sustinuit. De affectu in litteras Vestro ambigere me non sinit Amplissimum Urbis Vestræ Gymnasium, cultui usibusque discipulorum denuo sacratum, quando exilium eorum alitrix Musarum Germania parturire videtur. In eo & de Viris famam dignissimis prospectum Vobis, Quorum aliquos amicos pl. mihi observandos agnosco: & sumptibus, quibus pro-

fugas

fugas hinc inde Musas impensius Boreæ Vestræ addicere-
tis. Patimini, *Patrum observandi*, inter cætera affectus Ve-
stri, cultus mei, extare argumenta, qualem cunq; hanc no-
stram elaborationē, commodo sanè usuiq; discipulorum de-
stinatā, ut cunq; parum promittere sibi habeat tractato-
rum exilitas. Non credam, singulari veritatis dispendio
quidquam hic collocatum. Quod si labantibus meditatis
error surreperit, sine fidei morumvè detrimento futurū
confido. Ac Vobis volentibus Judicibusq;, nostrā sponte,
in spongiam incumbat. Non adhuc, communi mortali-
tatis conditioni impliciti, ad divinitatis argumentū ad-
missi sumus: *Non errare. Eat error: & inde æstimemur,*
cum nostri rectiq; sumus. Jam hæc nostra, qualiacunq;
sunt, sub Tuo emissa auspicio, *Senatus Magnifice*, in Tuam
clientelam arrogare sultine: *Vt tua sint iudicio, favore,*
patrocinio: adversus scæva, & ut nunc sunt secula, calu-
mnij plena intercurrentia iudicia. Id ut diu agere queas,
diu Vos Magnæ Urbis Proceres sospites præstet potens in
Universū ille Deus: & incumbente sequiore sorte, quam
deprecor, spiritu consilij & fortitudinis succingat, ut
fluctus ponatis in simpulo, ne in Tyrio, ut ajunt, com-
mittantur. Valet felices, Amplissimi Domini, & nostris
favore Vestro annuite. E Gymnasio nostro. Calendis De-
cembribus. ANNO M. DC. XXXVII.

Nobilissimi ac perquam Magnifici
Nominis Vestri

Observantissimus

HENRICVS NICOLAI
Prof. Philosophus.

In Decadem II. Miscellaneorum

Viri Clarissimi,

Dni: HENRICI NICOLAI

Professoris Publici in inclyto Dantiscanorum

Gymnasio, Philosophi non è multis, Amici

pl. colendi.

Nisi piens certè sim, si sapientia per se
Carmine condirem, talia scribta magis:

uæ benè qui trutinat, jucundâ nonne salivâ

Mox tingi linguam sentiat ille suam?

Arbitrare hæc lector, & hic me promere ve-
rum

Dices, ingenij quisquis acumen habes.

Sponte lubens

F.

ROTGERSVS zum Bergen/
Livonus, Regius Secretarius.

SYLLABVS Disputationum contentarum.

- I. De montium naturâ.
- II. De origine formarum materialium.
- III. De origine animæ rationalis prior.
- IV. De origine animæ rationalis posterior.
- V. De doloris naturâ.
- VI. De voluptatis naturâ.
- VII. De Resistentiâ generali.
- VIII. De Resistentiâ speciali seu Antiperistati.
- IX. De vitâ & vitalitate.
- X. De morte & mortalitate.

Elenchus præcipuorum Erratorum in disputationibus occurrentium.

Pagina 2. lineâ 9. Lege, Mechanico. lin. 24. 25. homonymia. p. 5. l. 4. occisus. p. 5. l. 1. primus. p. 9. l. 22. lege t. 8. p. 14. l. 25. propior. l. 28. propior. p. 19. l. 24. lib. 1. meter. p. 20. l. 25. Eratosthen. Batavi. p. 23. l. 5. ferunt. l. 11. struendo. p. 28. l. 22. Heidfeldi. p. 34. l. 22. Opposita. p. 45. lin. penult. Diverfissimis. p. 47. l. 9. causa. p. 55. l. 2. lege, n. contineat. p. 56. l. 1. animæ. p. 66. l. 29. Philofophis. p. 80. l. 7. deorsum. p. 85. l. 27. r. p. 88. lin. ult. anima. p. 97. l. 25. privationem, ut poenam. p. 104. l. 37. plantam aut plantam, id est, totam speciem. l. 38. sententiâ. p. 107. l. 11. f. 4. p. 113. l. 7. Deut: 31. 14. Psal. 35. pag. 122. l. 1. nec. p. 127. l. 29. consequenter. pag. 130. l. 24. debet. l. 31. d. comma post mens, p. 145. l. 25. ut. p. 153. l. 6. Rathman. p. 161. lin. penult. dele scirp. aliquem. p. 161. l. ult. sui. p. 162. l. 14. inventione. p. 177. l. 3. hac. p. 179. l. 31. fac. l. p. 180. l. 23. laxæ. p. 182. l. 17. juxta illud: p. 185. lin. ult. Apoc. 13. v. 9. p. 191. lin. nult. Enthymema. p. 205. l. 16. supervacanea. p. 243. l. 23. Evaporationes. p. 256. l. 19. de ex voce se. p. 265. l. 17. inhæret. p. 269. l. 16. habere, p. 274. l. 22. illius. p. 280. l. 35. duci. p. 294. l. 27. Philofopho idem. p. 300. l. 7. scripturam.

Cætera lector benevolus per se corriget.

icm
ere
and
re.
ti-
tar
are,
o
tio-
r li
pe-
r

